

[Pia Gjellerup]

lagde »Gang i 90'erne« som vores bud på en moderne skattereform. Det var i foråret 1989. Regeringen kom umiddelbart efter med det, der blev kaldt »Århundredets plan«. Begge planer opererede med, at man ændrede det danske skattesystem ganske vidtgående.

I Socialdemokratiet fandt vi sammen med Centrum-Demokraterne om en erklæring vedrørende netop behandlingen af de typer lån, som ville blive udsat for ændringer i en skattereform, for at vise, hvordan vi ville garantere imod, at man blev sendt fra hus og hjem. Den fælleserklæring stammer fra sommeren 1989.

Spørgsmålet blev siden debatteret heftigt i Folketinget, og vi kom så frem til en forespørgselsdebat, som også hr. Kim Behnke har nævnt, den 15. maj 1990. Der behandlede vi to dagsordener af lidt forskelligt indhold, lidt forskellig teknik. En blev vedtaget. Den var, så vidt jeg husker, fremsat af Fremskridtspartiet. Den blev fremsat også på regeringspartierne vegne, og den blev vedtaget her i Folketinget.

Vi havde foretrukket en anden, lidt mere præcis formulering – i hvert fald mere præcis på det stadiet, som vi befandt os på den 15. maj 1990. Jeg skal tillade mig fra debatten at citere noget, der fandt sted i afslutningen af forespørgselsdebatten, nemlig statsministerens afsluttende besvarelse. Det er fra Folketingets forhandlinger den 15. maj 1990, sp. 9548, hvor statsministeren bl.a. siger:

»Jeg kunne fornemme af hr. Stavads indlæg, at han lagde vægt på, at vi skal søge at løse trykkesproblemet i forbindelse med parcelhusene i fællesskab. Det er kedeligt, at vi ikke rigtig kan komme til at gøre det i dag, men jeg tror dog alligevel, at man ud af de mange forskellige indlæg og også af de to dagsordener – selv om de teknisk er så forskellige – kan læse det budskab: Ingen ønsker i forbindelse med en kommende skattereform at skabe vanskeligheder for den store gruppe af parcelhusejere i Danmark.«

Statsministeren sagde videre:

»Hvordan det udformes eksakt, kan man ikke – og hvem kan være overrasket over det – få udmøntet i løbet af en debat som den i dag.

Man kan måske også sige, at debatten i dag viser, at jo før vi kan modne klimaet for, at vi sammen – et meget stort flertal, helst alle i Folketinget – skriver en skattereform, jo bedre. For det er jo nu engang kun skattereformen,

som giver den endegyldige sikkerhed og trykkespro, uanset om man er lejer eller ejer eller hvad.

Og så vil jeg sige til hr. Baadsgaard, at jeg var glad for, at der både i hans første og i hans anden tale i dag var en så god balance og en så fin vurdering, også når vi erindrer, at det ikke kan hjælpe, når vi taler om parcelhusejere, at vi glemmer, at den anden halvdel af befolkningen er lejere, som også må bære byrder, og som også i løbet af de sidste ti år har måttet mærke stramninger, fordi lejen er gået i vejret.«

Og så vil jeg slutte citatet her. Dette fyldige citat synes jeg var en god konklusion på debatten, og det synes jeg vi i virkeligheden skulle have taget til indtægt alle sammen her og have levet videre med, navnlig da der siden faktisk er taget initiativer til at finde ud af, hvordan vi finder sammen til at lave den skattereform, som er nødvendig, uden at skyde hinanden i skoene, at den ene eller den anden part absolut vil sætte alle mennesker fra hus og hjem. Der må jeg være fuldstændig enig i statsministerens udsagn fra den debat. Der er ingen, der ønsker at sætte parcelhusejerne på porten.

Vi konfirmerede i øvrigt den forståelse i forbindelse med de boligpolitiske forhandlinger i foråret 1991, hvor vi, til trods for at vi havde været uenige i den tekniske udformning af den dagsorden, Fremskridtspartiet og regeringspartierne foreslog under den nævnte forespørgselsdebat, tilsluttede os den formulering. Det kunne man også stå sig ved.

Nu har vi set, at regeringen har nedsat et skatteudvalg, der skal fremkomme med en betænkning til oktober. Jeg synes, at vi herinde kunne bidrage til at mindske turbulensen på boligmarkedet ved ikke at bidrage med vilde gætterier, vilde garantier eller vilde angreb på synspunkter, som vi ikke kender, standpunkter, som vi ikke kender, modeller, vi ikke kender. Jeg synes, vi skal prøve at afvente det udvalgs arbejde og så hurtigst muligt derefter se at få lavet en skattereform. Så vil parcelhusejerne, lige så vel som andre danskere, opleve, at det ikke er en straffeaktion, men en skattereform, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Pia Gjellerups indlæg startede med en